

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

9. De renuntiatione

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

TITULUS IX.

De Renuntiatione.

Q. 1. *Quid sit renuntiatio, & quotuplex? Resp.*
 ad I. Renuntiatio *specificè* sumpta, prout est hujus loci, est spontanea & libera dimissio beneficii proprii, ex justâ causâ facta coram legitimo Superiore eam acceptante.

Resp. ad 2. Est vel *tacita*, quæ non verbis, sed factò beneficii cessionem vel ex naturâ suâ, vel ex interpretatione juris annexam habente, inducitur: v. g. si beneficiatus in Minoribus constitutus matrimonium contrahat. *c. 1. & 3. de Cler. conjug.* & ejusmodi facta in *c. 4. de Regular. in 6. c. 28. & Extrav. Execrabilis. Joan. XXII. de præb. Regul. Cancell. de trien. poss. c. 3. de his, quæ fiunt.* Occurunt. Vel *expressa* est, quâ beneficii dimittendi voluntas verbis aut scripto juxta formam à Jure præscriptam legitime declaratur: estque duplex, una *pura* seu *simplex*, quæ fit sine ulla pactione, conditione aut modo; altera *conditio- nalis* quæ fit vel *in favorem certæ personæ & non aliàs*, vel *cum reservatione fructuum aut pensionis*, vel *reservato regressu, ingressu, aut accessu*, vel quæ fit *ex causa permutationis*.

Q. 2. *Quanam beneficia resignari possint? Resp.*
 Regulariter omnia, specialiter non prohibita alienari; qualiter prohibetur. 1. *beneficium titolare.* Trid. *sess. 21. c. 2. de reform.* 2. *Beneficium unitum Collegio* nequit in favorem resignari. 3. *Reservatum Pontifici* non in favorem tertii, nisi de Papæ

consensu; nec Patronatum, vel electivum, nisi Patrono vel electoribus consentientibus, nec litigiosum in favorem tertii.

Q. 3. Quinam possint resignare beneficia sua?

Resp. 1. Regulariter omnes, etiam Pontifex Papatum, ex ratione super Resp. data. Excipiuntur

I. Clericus ob crimen ipso jure privatus beneficio, vel eo privatus ob Professionem Religiosam, aut propter affecutionem alterius beneficii incompatibilis; quia resignatio est dimissio beneficii proprii & juris, quod quis habet in beneficio, quale talis Clericus non habet.

2. Novitius Religionis ante duos ultimos menses Novitiatus *Trid. sess. 25. c. 16, de Regular.*

3. Clericus impubes, h. c. 14 annis minor sine autoritate Tutoris & decreto Superioris. *c. fin. de Jud. in 6.* Aliud est de Clerico minorenni, egresso quidem annum 14tum.

nondum tamen 25tum. 4. Qui non supervivit post factam & acceptatam resignationem 20. dies

Reg. 18. Cancellar. quæ ex *can. plerique caus. 8. q. 1. & c. fin. h. t. in 6.* desumpta est. Ratio est, ut omnis species hæreditariæ successionis tolleretur.

Schmalz. ait, diem primum istorum viginti incipere à media nocte, excludendo residuum diei à computo, quo resignationi per Superiorem acceptatæ resignans consensum præstitit; idque conformius esse *cit. reg.*

Ultimus verò dies scilicet vigesimus debet esse completus. Ratio ex *reg. cit.* sumitur. quæ dicit, *si intra 20. dies* resignans decedat, non per resignationem, sed per obitum

vacare beneficium? atqui qui vigesimo die nondum

dum

dum completo decedit, decedit intra 20. diés,
ergo.

Q. 4. *Quanam ad resignationem requirantur?*

Resp. 1. Debet esse libera; quia est actus humanus: metu gravi & injustè incusso facta venit irritanda, nullo autem juris textu irrita probatur: fraude vel dolo extorta, tum demum ipso jure erit irrita, si hic versetur circa ipsam substantiam; quia hoc casu tollit libertatem & consensum.

Resp. 2. Resignatio debet fieri purè, h. e. nullâ pecunia, pretio, vel pactioe Simoniaca interveniente, aliàs ipso jure erit irrita, nec, ut dicitur c. 4. de his, quæ vi. juramento firmabitur.

Resp. 3. Non tantùm cum consensu illorum in certis beneficiis, de quibus dictum in Q. 2. n. 3. hujus tit. sed & fieri debet regulariter cum consensu Superioris resignatio beneficii verè talis c. 4. & c. 8. h. t. excipitur casus c. 18. de regular. c. 1. h. t. in 6. Superior legitimus in simplici & pura resignatione est solus & omnis ille, penes quem est potestas instituendi & destituendi. Ratio, quia renuntiatio habet vim destitutionis: ergo. Resignatio in favorem certæ personæ, cum reservatione pensionis, regressûs, ingressûs, accessûs, de jure communi non coram Episcopo, sed solo summo Pontifice fieri potest. Ratio, quia jus commune prohibet tales resignationes, in quo solus Pontifex, non interior dispensat. Resignatio ex causa permutationis, si fiat inter ipsos resignantes, fieri poterit, etiam coram Ordinario. c. un. de rer. permut. in 6. Secus si fiat inter alios à resignantibus distin-

Cos, v. g. si Titius resignet beneficium Sempronio, qui est consanguineus Caji, eâ conditione, ut Cajus resignet beneficium Mævio, qui est consanguineus Titii. Ratio, quia hæc non est pura permutatio, sed mixta cum renuntiatione in favorem tertii. Idem obtinet in resignationibus tri- & quadriangularibus.

Resp. 4. Resignatio, saltem ut fiat licitè, requirit justam causam. Ratio, quia ob utilitatem publicam permissum est renuntiare beneficiis, ergo non licet, ut quisque pro suo arbitrio illa relinquat. Causæ resignandi Episcopatum recensentur in *c. 10. h. t.* junct. Bulla *Pii V. Quanta Ecclesiæ* & his versibus comprehenduntur.

Debilis, ignarus, malè conscius, irregularis,

Quem mala plebs odit, dans scandala, cedere possit.

Resp. 5. Per *Regul. 34. Cancell. & Constit. Pii V.* incip. *Sanctissimus & Gregor. XIII.* incipientem *Humano.* Renuntiatio facta & à Superiore admissa publicari debet. Consuetudo tamen Germaniæ aliud obtinet.

Q. 5. Quinam sint effectus renuntiationis? Resp. 1. Effectus renuntiationis *pura & simplicis* à Superiore *admissæ* est, quòd resignans amittat omne jus in beneficio, nec illud deinceps vi prioris tituli possit repetere *c. 3. & 6. h. t.* 2. Quòd amittat etiam possessionem beneficii, nec ad nudam detentionem

tionem, quàm fortè habet, sit restituendus, si eà spoliatur; quia exceptio renuntiationis spontaneæ & defectus notorius Proprietatis impedit restitutionem. 3. Quòd fructus non amplius justè percipiat, cùm titulus eos percipiendi, extinctus sit. Dicitur, *admissà* renuntiatione hos sequi effectus, *re enim adhuc integra* pœnitere *c. 12. h. t.* & si quem ad resignandum constituerit Procuratorem, mandatum Procuratoris poterit revocare, ita tamen ut hæc revocatio Procuratori intimetur ante Superioris acceptationem, aliàs validè Procurator ad resignationem procedet. *Clem. un. h. t.* invalida tamen erit resignatio, mortuo Principali, & Procuratore rei hujus ignaro ad resignationem procedente. Ratio disp. est. Quia post mortem Principalis nihil est amplius vel in ejus hæredum potestate, quod resignari posset, cum beneficium vacans statim devolvatur ad Ordinarii Collatoris potestatem.

Resp. 2. Resignatio *conditionalis* regulariter non consequitur effectum, adeoque nec per illam titulus aut possessio beneficii amittitur, nisi purificata fuerit conditio, sub quâ facta est. Ratio, quia natura conditionis est, ut suspendat actum conditionalem in eventum vel defectum conditionis, quâ impletâ valebit actus, eâ verò deficiente actus erit invalidus. *L. 213. ff. de V. S. L. 16. ff. de Condict. indeb.*

